

VAKANTIE- LIEFDE voor altijd

Je gaat op reis en wordt verliefd.
Bij deze stellen mondde een
vakantieliefde uit in méér.
‘Die laatste avond was hij blut,
maar ik wilde nog iets geks doen.’

20 en 16 jaar waren **Sander** en **Annemieke Poot** tijdens hun eerste kus op de **FRANSE** camping. Tweeëntwintig jaar later zijn ze getrouwd en hebben ze een zoon (7) en dochter (5).

Sander: ‘Het was zo’n camping met een plein waar je als jongeren met elkaar kunt rondhangen, met een skatebaan, een disco en speelautomaten. In Fréjus.’

Annemieke: ‘Ik was er met mijn vader en de burens, Sander met zijn ouders en twee broertjes. Op de tweede avond viel Sander me op, ik vond hem leuk.’

Sander: ‘Ik had toen nog haar.’

Annemieke: ‘Een rustige jongen. Toen iedereen naar bed ging, bleef hij zitten. Dan blijf ik ook nog even, dacht ik.’

Sander: ‘Geen idee waarover, maar bij de tent hebben we zitten kletsen.’

Annemieke: ‘De volgende avond wilde ik hem ophalen om weer naar het pleintje te gaan. Als een nerveuze bakvis zocht ik naar zijn caravan.’

Sander: ‘De rest van de vakantie, een week of drie, waren we een stelletje. Af en toe gingen we stiekem even ergens zoenen. Een echte vakantie liefde.’

Annemieke: ‘Ik had geen idee of we elkaar daarna nog zouden zien, maar we hadden wel elkaars nummer.’

Sander: ‘Ik weet niet meer wie er eerst belde.’

Annemieke: ‘We verstuurden stapels brieven en kaarten. Schreven dat we elkaar misten. En pagina’s vol kusjes en hartjes. Weinig mensen hadden gedacht dat we na tweeëntwintig jaar nog samen zouden zijn, het was maar een vakantie liefde en we woonden op flinke afstand van elkaar, maar alles voelde goed. Hij was mijn eerste verking en ik was nog jong, maar ik heb me nog nooit een moment kunnen voorstellen dat we níet bij elkaar zouden zijn.’

Sander: ‘En we lieten elkaar vrij, hadden nog een eigen leven.’

Annemieke: ‘Onze relatie kwam in een stroomversnelling toen Sander zich aanmeldde voor

een huis dat was bedoeld voor twee personen. Toen zei ik: zet mijn naam dan ook maar op de inschrijving. Ik was negentien toen we gingen samenwonen.’

Sander: ‘We houden elkaar in balans, rustig tegenover energiek. Ik ben dus de rustige.’

Annemieke: ‘Ik vind het wel irritant dat ik met jou geen ruzie kan maken.’

Sander: ‘Relaxed juist.’

Annemieke: ‘En hij is lief en attent. En heeft me na twintig jaar toch nog ten huwelijk gevraagd.’

Sander: ‘Vorig jaar zijn we teruggeweest in Fréjus, de kinderen wilden weten waar ik mama gevonden had. Het was precies zoals we het ons herinnerden, alleen het zwembad was vergroot. En van de kinderen mochten we niet samen naar het toiletgebouw, want daar zouden we vast gaan zoenen, net als toen. *Iew, getver.*’

Annemieke: ‘Het voelde als thuis komen. Als tiener ben ik er drie keer geweest. Nu liep ik over die camping alsof ik er al m’n zomers heb doorgebracht. Er waren zelfs nog een paar dezelfde mensen als vroeger.’

Sander: ‘Ik zou die camping zo weer boeken.’ »

SANDER

‘De kinderen wilden weten waar ik mama gevonden had’

Na die stadswandeling door **BARCELONA**, twee jaar geleden, voelden **Sam van Oort** (27) en de Libanese **Carina Saba** (27) vooral een vriendschappelijke klik.

Carina: 'We zagen elkaar wel, tijdens die groepswandeling, maar ik wilde vooral de stad zien. Ik werkte als online marketing manager in Hamburg en was in Barcelona op stedentrip.'

Sam: 'De tour was georganiseerd door het hostel waar ik met mijn zus logeerde. Carina zat daar met een vriendin. Na de stadswandeling gingen mijn zus en ik naar een park, een paar uur later was de groep daar toevallig ook en sloten we weer aan.'

Carina: 'Toen voelden we wel al een klik.'

Sam: 'De first attraction.'

Carina: 'Veel lachen, leuke gesprekken, maar het was vooral nog vriendschappelijk. De volgende dag zijn we met z'n allen naar het strand geweest. Het was vakantie, heel ongedwongen. Toen we afscheid namen, zeiden we dat we contact zouden houden, maar ik verwachtte er niet veel van. Uit gastvrijheid zei ik: als je ooit in Hamburg bent, kom dan langs. Wat je zegt op zo'n moment.'

Sam: 'Maar ik had net mijn studie geneeskunde afgerond, had doordeweeks niks te doen en nam de uitnodiging met beide handen aan. We appten met elkaar en drie dagen na Barcelona nam ik de trein naar Hamburg.'

Carina: 'This is weird, dacht ik. Gewoonlijk ga je bij daten koffie drinken, elkaar een beetje ontdekken, nu stond er ineens een koffertje in m'n gang. Ik vond het dus een beetje raar, maar wel leuk.'

Sam: 'Onze eerste date duurde drie dagen. De stad verkennen, uit eten, ik heb wat vrienden van haar ontmoet.'

Carina: 'We zaten niet te wachten op een langeafstandsrelatie, veel te gecompliceerd, maar we werden verliefd.'

Sam: 'En negen dagen later kwam ik weer, voor een week. Het was niet te stoppen.'

Carina: 'In een langeafstandsrelatie leer je elkaar heel snel kennen.'

Sam: 'Het is een snelkookpan.'

Carina: 'Een wat?'

Sam: 'Ik weet niet hoe dat in het Engels heet. Maar je leert elkaar enorm veel sneller kennen dan bij gewoon daten.'

Carina: 'Na veertien dagen samen spraken we ons commitment uit, *let's be a couple*.'

Sam: 'En toen volgden anderhalf jaar waarin we om de twee of drie weken een aantal dagen samen waren, in Hamburg, of bij mij, in Utrecht. Het is moeilijk om elkaar te missen, dat je niet even langs kan gaan.'

Carina: 'We hadden wel elke dag contact, met bellen of berichten. Om de dag door te nemen, te vertellen wat ons bezighield,

elkaars stem te horen. We wilden samen verder, maar ik wilde niet instappen in zijn leven en bij hem intrekken, we zouden met z'n tweeën aan een nieuwe reis beginnen.'

Sam: 'Een nieuw leven, in een nieuwe stad, met nieuwe vrienden van ons allebei. Sinds een halfjaar wonen we samen

in Amsterdam. Het voelt goed. We kunnen goed met elkaar praten en staan op dezelfde manier in het leven.'

Carina: 'We reizen graag en ondernemen veel, zoals laatst een workshop pottenbakken en we moedigen elkaar aan om onze dromen na te jagen. Zo wil ik graag een bedrijf beginnen, ik weet alleen nog niet waarin.'

Sam: 'We zetten stappen die bij onze levensfase horen. Het studentenleven ligt achter me, ik ben begonnen met mijn werk in een ziekenhuis, we zoeken een koopwoning.'

Carina: 'En nu wacht ik op een ring.' »

SAM

'Onze eerste date duurde drie dagen'

CARINA

**‘Ineens stond
zijn koffertje
in mijn gang’**

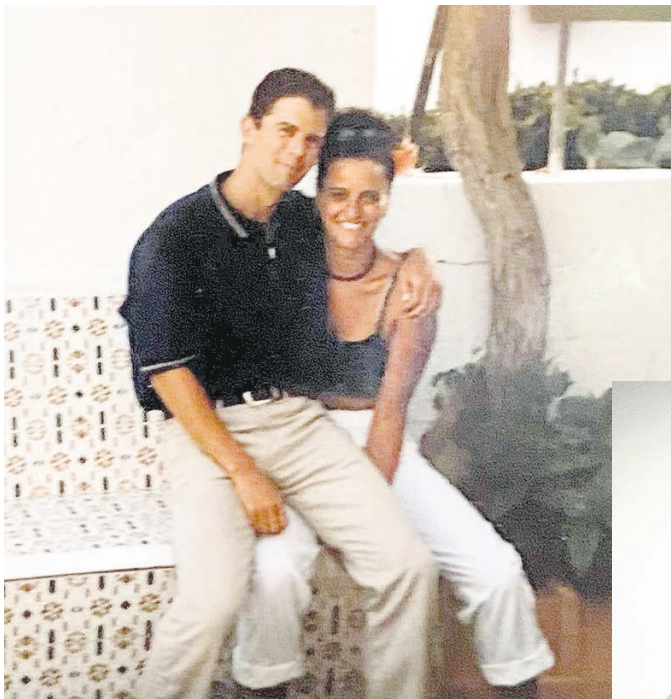

MAJORIE

‘Ik vond hem een
aandachtstrekker’

Tussen **Majorie** (43) en **Marcel van Wijk** (50) was het die zomer op **IBIZA** niet meteen raak. Tot zij hem iets zag doen wat haar vertederde.

Majorie: 'Het was het jaar 2000, mijn verkering was net uit en ik had even m'n bekoms van jongens toen ik met een vriendin voor een week naar Ibiza ging. En toen zat er ook nog zo'n aandachtstrekker in de bus vanaf het vliegveld, die zelfs in hetzelfde hotel bleek te logeren. En maar naar me kijken, en doen alsof hij struikelde over de koffer van mijn vriendin. Zó flauw.'

Marcel: 'Ik viel echt over die koffer, maar ook voor haar. Ik vond haar bloedmooi. Maar ook chagrijnig, ze moest niks van me hebben.'

Majorie: 'Dat willen opvallen vond ik *too much*. Maar op de derde dag raakte ik vertederd toen ik hem aan het zwembad zag spelen met een klein meisje en een barbie. Toen we die avond met een grote groep gingen stappen dacht ik: wat maakt het ook uit, een vakantie-vriendje, *why not*, we hebben een leuke tijd en daarna is het voorbij.'

Marcel: 'Ik weet nog precies wanneer ik de eerste vlinders voelde: toen we samen op een strandlaken lagen, onze gezichten tien centimeter van elkaar.'

Majorie: 'Op de laatste avond was Marcel blut, maar ik wilde nog iets gekks doen en heb voor ons een eigen hotelkamer geboekt.'

Marcel: 'Een nacht om nooit te vergeten.'

Majorie: 'Voor de burens ook, denk ik.'

Marcel: 'De terugvlucht had vertraging, iedereen lag te slapen, maar wij raakten juist steeds meer in gesprek. Over het leven, onze families...'

Majorie: 'Een puur contact waarin we elkaars

kern raakten, de buitenste lagen waren er al af.'

Marcel: 'Vanaf dat moment waren we onafscheidelijk en drie jaar later vroeg ik haar ten huwelijk. Ik had haar nog niet verteld dat ik cadasil zou kunnen hebben, een dodelijke erfelijke ziekte met herseninfarcten en dementie. 75 procent van mijn familie met deze dna-fout is er rond hun vijftigste aan overleden. Ik praatte er met niemand over, kón het niet, alleen mijn beste vriend wist ervan. Hij overtuigde me dat ik het mijn aanstaande vrouw moest vertellen.'

Majorie: 'Ik was niet boos dat hij er pas kort voor ons trouwen mee kwam, aan zijn wanhoop zag ik dat hij het écht niet kon. Het was vreemder dat hij zei: je kan nu nog weg. Ik dacht alleen: je hebt me alleen maar harder nodig, dit is wat 'houden

van' betekent, ook al herken je me straks niet meer. Het wierp ook geen schaduw over de trouwdag. Het is wat het is, je kunt zo iets beter omarmen dan er een probleem van maken. Dit jaar heeft Marcel z'n eerste infarct gehad.'

MARCEL

'Ik vond haar chagrijnig'

Marcel: 'Wij gaan altijd naar dancefestival Mysteryland. De slogan daar is *Yesterday is history, today is a gift, tomorrow is a mystery*. Zo staan wij er ook in. We plukken de dag, met onze twee zoons, want misschien word ik morgen niet meer wakker.' «